

РЕШЕНИЕ

№ 39903

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9948** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по постъпила касационна жалба от председателя на Комисията за противодействие на корупцията (КПК), депозирана чрез процесуалния му представител – главен юрисконсулт Р. Ц. против Решение № 3123 от 17.08.2025 г., постановено по НАХД № 18130/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20 състав, с което на основание чл. 63, ал. 4 вр. ал. 2, т. 2 от ЗАНН е отменено Наказателно постановление № КПК-НП-421/27.11.2024 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията, с което на Н. Д. М. – общински съветник в Общински съвет – [населено място], на основание чл. 115, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията (ЗПК), е наложено административно наказание Глоба в размер на 1 000 лева за извършено административно нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 2 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК, поради наличие на основанията по чл. 28 от ЗАНН. Санкционираното лице е предупредено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишния срок от влизане в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

В жалбата са изложени съображения за неправилност и необоснованост на атакувания съдебен акт. Оспорва се изводът на съда за наличие на основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. В този смисъл се сочи, че пропускът за своевременно подаване на декларация пред КПК не следва да бъде толериран. От съда се иска да отмени обжалваното решение и да постанови

друго, с което да потвърди и наказателното постановление, предмет на съдебен контрол.

Ответникът по жалбата в представен по делото писмен отговор е изложил съображения за неоснователност на аргументите, с които е мотивирано искането за отмяна на оспорения съдебен акт. Счита за законосъобразно становището на първоинстанционния съд за наличие на основания за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Поставя акцент върху липсата на промяна в декларираното имуществено състояние, с която обосновава липсата на данни за противоправно обогатяване във връзка с изпълнението на заеманата публична длъжност. Сочи, че декларацията по чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК е подадена преди констатиране на нарушението от компетентния административен орган с издадения Акт за установяване на административно нарушение.

В съдебното заседание процесуалният представител на касатора поддържа направеното искане в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба Н. Д. М. не участва в съдебното заседание, въпреки своевременното уведомяване за провеждането му.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – София-град, XXIII касационен състав въз основа на приложените по делото доказателства, като взе предвид становището на страните, съобразно правомощията по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена е срещу подлежащ на оспорване, съгласно чл. 63в от ЗАНН съдебен акт, в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК (съобщението за решението на СРС е връчено на 29.08.2025 г., а жалбата е заведена с вх. № 298675 от 11.09.2025 г.) от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въз основа на събраните в съдебното производство доказателства, Районният съд е приел за установено от фактическа страна:

Като лице заемащо публична длъжност, по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от Закона за противодействие на корупцията - общински съветник в Общински съвет С. в периода 2023 г. – 2024 г., Н. Д. М. е имал задължение, съгласно чл. 52, ал. 1, т. 2 от ЗПК – ежегодно, до 15 май да подаде декларация по чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК – за имущество и интереси в Комисията за противодействие на корупцията.

На 15.07.2024 г. при извършена проверка на получените и вписани в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на задължените лица, свид. Р. Д. – главен инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на Комисията за противодействие на корупцията установила, че Н. Д. М. не е подал декларация до 15.05.2024 г. за предходната календарна 2023 година.

Въз основа на тези констатации с изх. № КПК-8575 от 15.07.2024 г. по пощата е изпратена за връчване покана за явяване на Н. М. на 24.07.2024 г. в 11:00 ч. в дирекция „Публичен регистър“ на Комисията за противодействие на корупцията за съставяне и връчване на Акт за установяване на административно нарушение. С Констативен протокол от 18.07.2024 г. е документиран проведен разговор по телефона от свид. Р. Д. със санкционираното лице, при който е получила потвърждение за връчване на поканата.

На 19.07.2024 г. по пощата е изпратена декларация по чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК Част 1 „Имущество“ за задълженото лице Н. Д. М.. Заведена е в дирекция „Публичен регистър“ с рег. № Г6031 от 19.07.2024 г.

На 24.07.2024 г. в отсъствие на нарушителя, при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, е съставен Акт за установяване на административно нарушение № КПК-АУАН-ПР-1825, с който е

констатирано извършеното на 16.05.2024 г. (първият ден, следващ изтичането на срока по чл. 52, ал. 1, т. 2 от ЗПК) в [населено място] административно нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 2 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК от задълженото, по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПК, лице - общинският съветник от Общински съвет – С. - Н. Д. М.. АУАН е връчен на 01.08.2024 г. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения срещу констатациите в АУАН. Няма данни за отправено предложение до наказващия орган за сключване на споразумение за приключване на административно наказателното производство, в срока по чл. 43, ал. 5 от ЗАНН. Наказателното постановление предмет на съдебен контрол е издадено на 27.11.2024 г. и е връчено на санкционираното лице на 04.12.2024 г.

Въз основа на тези факти, Районният съд е направил изводите си относно приложението на материалния закон. Същите не се оспорват от страните.

Съдът е положил дължимите усилия за събиране на относимите доказателства за установяване на всички факти от значение за съставомерните елементи от административното нарушение, за което е санкциониран ответникът по касационната жалба. Спазени са и процесуалните стандарти при проверката и оценката на доказателствените източници.

Касационната инстанция не констатира допуснати нарушения на процесуалните правила в съдебното производство, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице или да са препятствали възможността му ефективно да я организира, и в този аспект да са основание за отмяна на обжалваното решение.

В мотивите на решението е кредитирана изцяло информацията, съдържаща се в приложените към административната преписка документи, приобщени като писмени доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК, както и показанията на актосъставителя Р. Д.. Въз основа на тези доказателствени източници са направени изводите относно спазването на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН и изискванията на чл. 40, чл. 42 - чл. 43, както и на чл. 52 и чл. 57 от ЗАНН при констатиране на административното нарушение с АУАН и последващото му санкциониране с издаденото НП. Прието е, че както актосъставителят, така и административно – наказващият орган са надлежно оправомощени длъжностни лица, по смисъла на чл. 120, ал. 1 от ЗПК и чл. 14, ал. 1 т. 3 от ЗПК.

Касационната инстанция не споделя констатациите за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, предполагащо отмяна на обжалваното НП. В мотивите на НП са изложени убедителни аргументи, с които е обосновано наличието на всички съставомерни елементи на санкционираното административно нарушение. Посочено е, че „...по безспорен начин е установено необосновано забавяне при подаване на ...декларация за имущество и интереси в законоустановения срок“, както и че задължението за деклариране на имущество е нормативно установено в ЗПК, поради което непознаването, незнанието, а „... в настоящия случай неполагането на необходимите грижи ... не освобождава от отговорност нарушителя“. Отчетено е, че продължителността на забавата при изпълнение на обвързано със срок задължение е критерий за степента на укоримост на противоправното поведение. Следва да се има предвид и, че преценката за наличието на предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е последваща безспорното установяване при спазване на процесуалните изисквания на извършено конкретно административно нарушение и неговият автор.

Настоящият съдебен състав споделя аргументите, с които е обосновано приложението на разпоредба на чл. 28 от ЗАНН. В допълнение на изложеното следва да се отбележи, че естеството на засегнатите защитени от закона обществени отношения и формално отразеното наличие на отегчаващи отговорността обстоятелства, без да са конкретно посочени в мотивите на НП, не е достатъчно, за да се откаже приложението на общата норма на чл. 28 от ЗАНН. Вярно е, че

задължението е изпълнено едва след проведения телефонен разговор с актосъставителя, но преди формалното поставяне на началото на административно наказателното производство със съставения при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН Акт за установяване на административно нарушение. Същевременно, наложеното дори и в минималния предвиден размер административно наказание Глоба се явява несъответно на тежестта на конкретно извършеното от Н. М. административно нарушение, при отчитане на - периода на забава – 2 месеца, липсата на данни за промяна на вече декларираните публично оповестени от предходно подадена декларация за имущество и интереси, изпращането на декларацията по пощата в деня следващ уведомяването по телефона, както и отчетената от административно наказващия орган форма на вина (евентуален умисъл), макар и с несъответно на легалната дефиниция в чл. 11, ал. 2 от НК, към които препраща нормата на чл. 11 от ЗАНН, описание – «неполагане на достатъчно грижи», Предвид изложеното, обжалваното решение като валидно, постановено при спазване на процесуалните правила и правилно прилагане на материалния закон следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, не са налице основания за уважаване на иначе своевременно заявеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на процесуалния представител на касатора.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, Административен съд София град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3123 от 17.08.2024г., постановено по НАХД № 18130/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20 състав.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.